

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **FUKMA, a. s.**, Františka Diviše 585, Praha 22, zastoupené advokátem Mgr. Václavem Voříškem, Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2018, čj. MSK 172852/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 9. 2020, čj. 19 A 34/2018-67,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) je provozovatelkou vozidla, jehož řidič dne 19. 10. 2016 porušil pravidla silničního provozu tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci (50 km/h) o 9 km/h. Magistrát města Havířova proto stěžovatelku uznal vinnou ze správního deliktu (nyní přestupku) podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a uložil jí pokutu 1 500 Kč. Stěžovatelka se proti rozhodnutí magistrátu odvolala. Krajský úřad Moravskoslezského kraje změnil text výroku rozhodnutí magistrátu tak, že z výroku vypustil slova „*z nedbalosti*“. Ve zbytku stěžovatelčino odvolání zamítl.

[2] Proti rozhodnutí krajského úřadu podala stěžovatelka žalobu, kterou krajský soud rovněž zamítl. Stěžovatelka tedy podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. NSS ji shledal důvodnou (rozsudkem ze dne 7. 7. 2020, čj. 10 As 37/2019-40), rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Krajský soud se totiž nedostatečně vypořádal s námitkou, podle které obecní policie nezveřejnila informaci o zřízení stálého automatického měřicího systému (radaru).

[3] Krajský soud věc znovu přezkoumal a žalobu zamítl. Z doplněného dokazování zjistil, že o zřízení úsekového radaru na ulici Dělnická v Havířově informovaly v letech 2015 a 2016 přinejmenším čtyři články lokálních novin, které byly zveřejněny na webových stránkách www.karvinsky.denik.cz, www.regiony24.cz a www.polar.cz. Tím splnila obecní policie povinnost zveřejnit informaci o zřízení radaru.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost. Nesouhlasila s tím, že obecní policie splnila svou informační povinnost:

- Novinové články nejsou podle ní vhodným prostředkem k informování veřejnosti. Tu je nutno informovat na oficiálních místech, jako je úřední deska obce či obecní policie, případně na webových stránkách těchto institucí. Po stěžovatelce nelze požadovat, aby četla všechny články zveřejněné na internetu, chtěla-li se seznámit s informací o radaru.
- Novinové články (jejich snímky z července 2020) nejsou pro věc podstatné, neboť stěžovatelka spáchala přestupek už v říjnu 2016, a právě k tomuto datu bylo nutné zachytit obsah webových stránek. Z článků navíc není ani jasné, zda byly zveřejněny už ke dni spáchání přestupku. Data uvedená u článků nemusejí odpovídat jejich zveřejnění, může jít jen o data, kdy byl text sepsán.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Jsou-li k pořizování zvukových, obrazových či jiných záznamů zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit (§ 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii).

[7] Ve věci není sporné, že krajský soud podle pokynu NSS doplnil dokazování (na jednání dne 8. 9. 2020) o snímky obrazovek online článků lokálních novin (č. l. 61–64 spisu krajského soudu). Spor je o to, zda tyto články naplňují informační povinnost obecní policie.

[8] NSS nepřisvědčil stěžovatelčině tvrzení o nevhodnosti článků. Zákon o obecní policii neuvádí formu, v jaké má být zveřejněna informace o zřízení radaru. Obecní policie proto zvolí vhodný způsob podle svého uvážení – tím může být i zveřejnění informace v lokálním periodiku dostupném způsobem umožňujícím dálkový přístup (rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2019, čj. 9 As 280/2019-39, body 14 až 16). Zveřejnění informace o radaru na webu místních novin proto lze považovat za vhodný způsob, jak informovat veřejnost. Ostatně podobně se NSS vyjádřil i v rozsudku (stěžovatelkou zmíněném) ze dne 8. 10. 2020, čj. 1 As 247/2020-45 (body 17 až 18).

[9] Na splnění informační povinnosti nemá vliv ani to, zda se stěžovatelka s informací o zřízení radaru opravdu seznámila. Stačí, že se s ní seznámit mohla (rozsudek 9 As 280/2019-39, bod 16).

[10] Soud neshledal důvodnou ani námitku, podle níž nejsou snímky článků pro věc podstatné, neboť byly vyhotoveny až po spáchání přestupku.

[11] Soud obecně souhlasí s tím, že webové stránky je třeba zachytit k rozhodnému okamžiku, neboť později mohou být změněny (rozsudek ze dne 12. 4. 2011,

čj. 1 As 33/2011-58, č. 2312/2011 Sb. NSS). Tento požadavek však nemůže platit absolutně – zejména ne v situaci, kdy články jednoznačně informovaly o zřízení radaru ještě před spácháním přestupku v říjnu 2016. Články totiž uvádějí den, kdy byly zveřejněny (27. 2. 2015, 11. 12. 2015, 9. 5. 2016 a 15. 5. 2016) a z jejich obsahu je patrné, že skutečně v té době zveřejněny byly. Například článek ze dne 11. 12. 2015 informuje o tom, že 15. 12. 2015 *bude* zahájen zkušební provoz radaru a od začátku příštího roku, tj. 2016, *bude* zahájen jeho plný provoz. Článek musel být proto zveřejněn nejpozději v prosinci 2015, neboť pozdější zveřejnění by nedávalo smysl. Nic tedy nenasvědčuje stěžovatelčině hypotéze, že články mohly být zveřejněny až po spáchání přestupku v říjnu 2016. Stejně tak z ničeho neplyne, že by se až po spáchání přestupku mohl změnit jejich obsah.

[12] Závěru, že informační povinnost v této věci byla splněna, nebrání ani rozsudek 1 As 247/2020, na který odkazuje stěžovatelka.

[13] V něm soud řešil situaci, kdy obec informovala o radaru na svém webu. Informace zveřejněná na webu obce se však svou povahou liší od novinového zpravodajství. Běžné informační články z denního zpravodajství bývají datovány, reagují jen na aktuální situaci a v měsících po zveřejnění nebývají aktualizovány. Když se situace změní, je místo toho zveřejněn článek nový (ten starý lze ovšem stále najít). Naproti tomu informace o umístění radarů na webových stránkách obcí mívají souhrnnější podobu. Nevrší se na sebe, ale bývají průběžně nahrazovány aktuálnější verzí, a vypovídají obvykle tak jen o umístění radarů právě v čase, kdy uživatel stránku otevře. Zpravidla není důvod, aby tyto souhrnné informace (na rozdíl od běžných novinových článků) obsahovaly datum zveřejnění: vychází se z toho, že se nevztahují k žádnému období v minulosti, ale právě jen k aktuálnímu stavu. Z toho současně plyne, že při pohledu na současnou podobu obecního webu nemusí být jisté, jakou informaci měl řidič k dispozici v minulosti (v době před spácháním přestupku) a zda se mohl s měřením rychlosti včas seznámit. Soud proto v rozsudku 1 As 247/2020 požadoval snímek obecního webu z doby před spácháním přestupku. Z článků předložených v této věci je však patrné datum zveřejnění a jejich obsah odpovídá stavu k tomuto datu. O době zveřejnění tak není pochyb a snímek článku z doby před spácháním přestupku není nutný.

[14] Krom toho souvisí procesní vývoj v této věci s tím, že stěžovatelčina argumentace se zpřesňovala teprve postupně. V řízení před krajským úřadem stěžovatelka jen obecně namítala povinnost policie informovat o radaru dopravní značkou. Krajský úřad námitce nepřisvědčil, neboť dopravní značka není jediný prostředek, jak řidiče informovat. Podle něj stačilo, že měření rychlosti bylo ve městě Havířově opakovaně medializováno. Krajský soud pak doplnil dokazování o konkrétní články lokálních novin, které o radaru informovaly. Zjišťování skutkového stavu i argumentace orgánů se tak prohlubovaly spolu s vývojem stěžovatelčiny argumentace. Pokud ale stěžovatelčiny námitky byly původně obecné, nelze po správních orgánech rozumně požadovat, aby si od počátku domýšlely všechna možná tvrzení, případně si k nim předem opatřovaly důkazy (usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS).

[15] Samo o sobě tedy nevadí, že krajský úřad vyhotovil snímky článků až v červenci 2020. Bez ohledu na to snímky spolehlivě prokazují, že články informovaly veřejnost o radaru ještě před spácháním přestupku v říjnu 2016 (obdobně také rozsudky NSS ze dne

18. 6. 2020, čj. 4 As 104/2020-38, bod 27, nebo ze dne 26. 8. 2021, čj. 8 As 140/2019-42, body 34 až 36).

[16] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; krajskému úřadu nevznikly náklady vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu